

Ogerski konji za Anglijo. Pri nakupovanju konj na Ogerskem za angleško vojsko so se dogajale strahovite nerednosti. Nad tri milijone kron angleškega denarja je spravil dunajski židovski podjetnik v zvezi z angleškimi. Vlada je dala za vsakega konja povprečno 400 gld., podjetnik pa povprečno samo 111 gld., in mesto dobrih rabnih konj so dobili na bojišče sam izvrzek, da celo tako žival, ki jo je nestroga angleška komisija poprej že osemkrat zavržla.

Namerjavan umor italijanskega kralja. Listi pišejo, da so v Laganu odkrili zaroto, ki je nameravala prihodnji mesec umoriti kralja. Tudi kralj ne more dandanes veseli biti, ker se mu je vedno bati za življenje.

Ustaja v Koreji. V Koreji je nastala ustaja, v kateri je bilo ubito mnogo misijonarjev. Korejske čete so dobile nalog, da naredijo mir.

Vojska v Južni Afriki. Buri napredujejo. V Kaplandijo prihaja vedno več Burov, ki nabirajo novince ter plenijo angleške konje. Razdeljeni so v majhne oddelke, s katerimi se naglo prikazujejo in zopet izginjajo. Večina Kaplandije je že v rokah Burov.

Dopisi.

Iz Jarenine. (To in ono.) Dragi bralec «Slov. Gospodarja»! Ali si že videl kedaj Jarenino? Videl si jo, ali z nemškimi napisi. Pa pojdi jo sedaj pogledaj, ker boš videl skoro same slovenske ali slovensko-nemške napise. Po fari okoli tudi ne bodeš našel skoro katerega, samo na hiši sicer poštenega, delavnega kolarja, kateri je pred enim letom prišel k nam, boš zagledal nemški napis. Ali menda bo še tudi on to izpremenil. — Naročnikov na našega «Slov. Gospodarja» je že čez 80. Mladenci! Delajmo še, da bo vsak pridobil še enega zraven! «Štajerc» pa še v naši župniji kuhane kaše ni zaslužil. Kako on laže, o tem so se že prepričali mnogi in so rajše «Štajerca» vrgli v kot, ter so v roke prijeli naš najcenejši slovenski list «Naš Dom». Tako je prav! Tovariši! Delajmo, da bo izginilo iz naše župnije slabo berilo kakor je lažnjivi «Štajerc» po domače »giftna krota«, ter bo namesto njega mnogo naročnikov na «Slov. Gospodarja» in «Naš Dom». Sicer je nekaj žalostnega pri nas, pet občin imamo, pa izmed teh je le ena slovenska. Kaj je temu krivo, ne vem. — Kakor sem zvedel, je prišel tudi že ničvredni «Bauernbund» k nam. Kaki 3 posestniki ga imajo. Najbolj pa obžalujem istega, kateri se je že tako izučil iz «Bauernbunda», da je vsa njegova modrost ta, da kakor sem na lastna ušesa slišal, blati mlade duhovnike, kateri najbolj delajo na to, da bi naše slovensko ljudstvo spravili k sreči, k blagostanju. O predragi mi somišljeniki! Ali bodemo še dalje spavali in dremali! Ali bomo z mirnim srcem trpeli, kako jemlje

Mesec pozneje sprehajal se je zopet Anglež; pa ne po prašnih ulicah, tudi ne sam, temveč po parku z mlado ženo, katera pa ni več tako blede, kakor tedaj, ko mu je prodala lase za 100 gld.

Tako poplača dobri Bog otroško ljubezen do starišev.

Smešničar.

Dokaz. Čevljarski učenec (mojstrovici ženi): »Gospa, gospa; ste-li čuli šum v veži! Mojster je padel.« — Gospa: »Za božjo voljo, pa vendar ni padel po stopnicah?!« — Učenec: »Baš po stopnicah, kajti iz nebes še ni padel ni eden mojster!«

Plemenito. Delavec: »Tu sem prinesel, denarnico, katero ste zgubili.« — Gospodar: »Že dobro, saj nič ne manjka, drugič, ko bodem več zgubil, vam bodem dal kako darilo.«

naš sovražnik našo zemljo, kako siri umazano berilo med naše ljudstvo! Ne več! Mladenci! Tovariši! Zbudimo se vendar enkrat, pojdimo na delo domoljubno: Ptuj-skega lažnjivega kljukca v peč, «Slovenskega Gospodarja» na mizo, «Naš Dom» pa v roke. —b.

Od Sv. Urbana pri Ptuj. (Ptujске laži.) Neki tukajšni dopisnik je pisal v «Štajerca» precej obširen dopis ali da bolje rečemo, zbirko laži in neumnosti. On piše, da že zopet koža srbi nekega fanta iz župnije urbane, kakor kaže dopis v «Slov. Gospodarju»; obeta, da se boe kaj pisal o urbančanih itd. Baha se, češ, ker ga je «Štajerc» takoj za žilo potipal, ni si upal «Gospodarjev» dopisnik cele tri mesece iz brloga! Ta junaška srajca, tako piše dalje, pa tudi sedaj ni upala pisati o urbanskih fantih, ampak spravil se je mimogrede na «Štajerčeve» dopise in «Štajerca» samega.

Tega «Štajerčevega» dopisnika pa, kakor izprevidimo, ne srbi samo koža, ampak tudi pamet, kajti on ne pomisli, da kmetški mladenič nima toliko časa dopisov pisati kakor on pred in po svoji službi. Zato pa misli, da nam mladeničem kar hlače trepečejo pred njegovimi neumnimi dopisi, ki jih pošilja v ptujski, kramarski list. Da pa «Gospodarjev» dopisnik ni napadal urbanskih fantov, tega «Štajerčev» dopisnik ne sprevidi, ker je preneumen, da bi videl, da smo mladeniči itak narodnega mišljenja, da korakamo pod slovensko trobojnico, na kateri se blišči geslo: Vse za vero, dom, cesarja.

Ta dopisnik mora biti tudi dober lažnjivec, ker piše, da se tukaj najmanj desetkrat «Štajerca» več čita, kakor «Slovenskega Gospodarja» in «Našega Doma». Mi mu pa svetujemo, naj gre neko nedeljo zjutraj pred cerkev k pismonoševki in če je tako kratkoviden, naj mu ta podrži veliko balo «Slov. Gospodarja» in «Našega Doma» pod nos in vidi bo, da se le redko «Štajerc» zmes nahaja, na katerega so naročeni taki ljudje, ki še drugih časopisov nikdar čitali niso. Zato jim ni zameriti, da ne sprevidijo njegovih zvijač. Naročeno je na ptujskega kljukca tudi par nemškutarških koruznih «pürgerjev». Norčuje se dopisnik iz «Našega Doma», ker je za dva groša cenejši, kakor «Štajerc», ki je baje trikrat večji. Mi mladeniči pa stokrat rajši čitamo «Naš Dom», ker ljubimo resnico, v «Štajercu» pa skoraj ni dopisa, ki bi ne bilo laži v njem. Večji pa je «Štajerc» le zaradi tega, ker ga je več ko polovico polno priporočil nemških in nemškutarških kramarjev ter obrtnikov. Kar se piše ta dopisnik drugih neumnosti, ne bodemo sedaj naštevati, ker mislimo, da smo ga zadosti poščegetali, in če ga spet pamet zasrbi, ga bodemo zopet pošteno počohali in če se ne bo nič pomagalo, mu bodemo mogli pri Gradcu v prostor poiskati. Urbanski mladeniči.

Iz Runča. Že več let sem naročnik in zvest bralec našega «Slov. Gospodarja», a nisem še čital posebnega poročila iz naše občine. Tudi zdaj nimam poročati kaj veselega.

Zadnje dni sem bil enkrat po opravkih na c. kr. pošti v Ivanjkovcih. Gospod poštar me prosi, naj bi ponesel svojemu soobčanu Ivanu Raihu neko malo pošiljatev. Seveda sem rad ustregel njegovi želji. A kdo popiše moje začudenje, ko mi da gospod poštar v roke ptujsko »giftno krota« »Štajerca«. Dozdaj sem mislil, da je naša pošteno slovenska občina prosta te ljulike, a zdaj vidim, da sem se motil. Ptujskega kramarja dobiva pri nas Ivan Raih, posestnik na domu narodnega buditelja Raiča. Kaj bi rekel naš pokojni Božidar Raič, ko bi vedel, da boe v njegov dom prihajal največji sovražnik Slovencev? Ne mogel bi gotovo mirno spati v grobu, če bi mu bilo znano, da bo narodno seme, katerega je on s tolikim trudom zasejal, pomagal zatirati naslednik na njegovem domu. G. Ivan Raih, pustite ta list in bojujte se z nami Slovenci po poti, ki nam jo je pokazal veliki Slovenec Božidar Raič.

Gospoda poštarja v Ivanjkovcih pa uljudno prosim, naj ne devlje »giftne krote« v oni predal, kamor deva naše liste: »Slov. Gospodar«, »Domovino« in »Naš Dom«, katerih prihaja lepo število v našo občino, da ne bodo okuženi po ptujskem časopisu. Občan.

Iz Pišec. Dne 10. m. m. je tukaj strašna strela gospodarila; tresčilo je na več krajih, kakor v zvonik župnijske cerkve, a ker je strelvod, ni povzročilo nobene škode; potem nadalje v hram posestnika Vincencija Ribiča, ki je zgorel. Posestnik ima mnogo škode, posebno na vinski posodi. Trikrat je zaporedoma tresčilo v tukajšnjo grajščino, a le enkrat se je tramovje vžgalo in služabniki so takoj pogasili.

Dne 16. m. m. so se nekateri fantje iz tukajšnjih občin v gostilni Franca Agreža z noži sprli.

Tudi k nam zahaja tista »giftna krota« iz Ptuja, dobiva jo »mladi« Janez Kos v Blatnem.

Posestnikom Mart. Sniteriču in Kostanjseku bi svetovali, da bi lepo barvane tablice z napisom Brenerei odstranila.

Veliko smeha pa povzroča tabla na marofu tukajšnje grajščine z napisom »Brenerei«. O da bi naši Nemci znali vsaj prav pisati!

Vinske gorice nam spet kažejo veselo trgatav, ako nas Bog obvaruje še zanaprej vsega hudega.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naši deželni poslanci. Ker so nekateri listi poročali, da sem se na shodu v Slov. Bistrici izrekel proti abstinenci naših deželnih poslancev, in ker je to trditev ponovil v »Domovini« z dne 28. junija tudi neimenovan deželni poslanec, prisiljen sem izjaviti, da se v svojem govoru v Slov. Bistrici nisem ne z besedico izrekel niti za niti proti abstinenci slovenskih deželnih poslancev, ampak govoril sem samo o zadržanju istih za časa abstinence. Ne more se tudi trditi, da sem naše deželne poslance »napadel od zadaj«, kajti v naznanilu o zborovanju bilo je dovolj jasno povedano, da se bo govorilo tudi o politiki slovenskih deželnih poslancev, in zborovanje ni bilo zaupno, ampak javno, pristopno torej tudi gg. poslancem. Maribor, dne 4. julija 1901.

A. P. Korošec.

Na dunajskem vsenčilišču je bil dne 2. julija promoviran doktorjem modroslovja naš stajarski rojak g. A. Dolar.

Hrvaški učiteljišniki v Mariboru. Zagrebški učiteljišniki-maturantje so bili na Petrovo pod vodstvom č. g. ravnatelja Karlo Matica, č. g. prefekta Iv. Preleca in dveh svetnih profesorjev na obisku v Mariboru. Ogleдали so si natančno tukajšnje šole, osobito c. kr. učiteljišče in kn. šk. dijaško semenišče. Bili so prej že v Ljubljani in so se iz Maribora peljali v Gradec. Pred letom so bili izleteli v divno Italijo ter si ogledali tamkaj večni Rim in krasne Benetke.

Osebnosti vesti. Pri oo. frančiškanih se mudi te dni mil. škof iz Kalmeti v Albaniji, Franc Malczynski. Bil je pri svojih sorodnikih na Poljskem, in se vrača na svoj sedež, kjer škofuje že blizu 40 let.

Sklep šolskega leta na vseh tukajšnjih solah boe dne 13. julija.

Iz Maribora nam piše opazovalec: Na praznik sv. Petra in Pavla je kar mrgolelo modriža v Mariboru. Nemški telovadci so priredili veselico, h kateri je prišlo tudi mnogo ljudi, seveda okinčanih z modrižem. Najbolj me je pa zanimal pes srednje velikosti z usnjatim ovratnikom, za katerega je hotela po vsej sili neka deklica vtakniti modriž. Čuden se mi je dozdeval ta prizor kot jasen dokaz, da se celo žival brani plevela, katerega ljudje tako radi, kakor kak